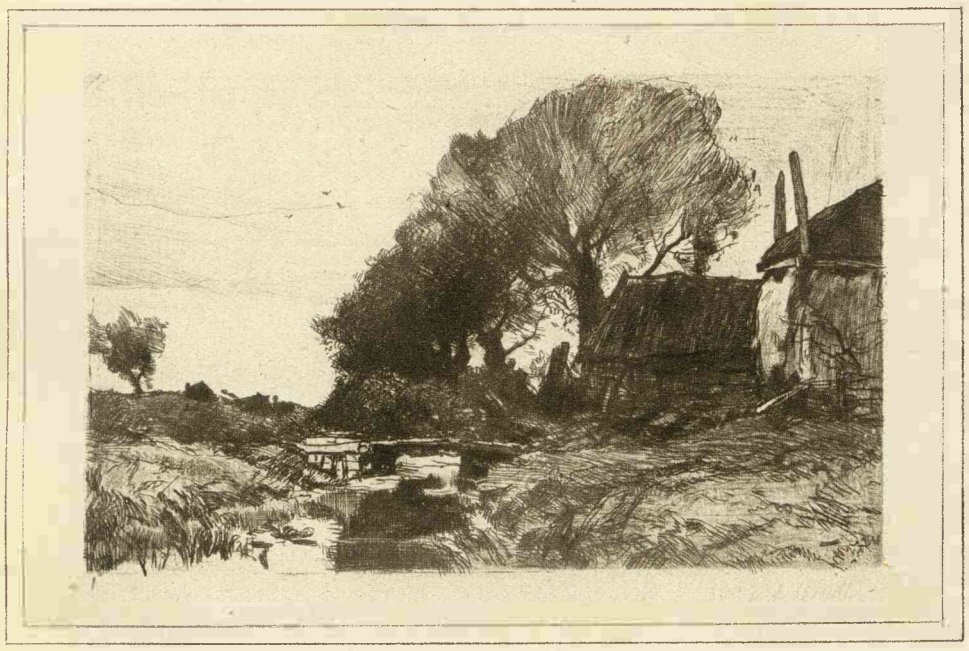
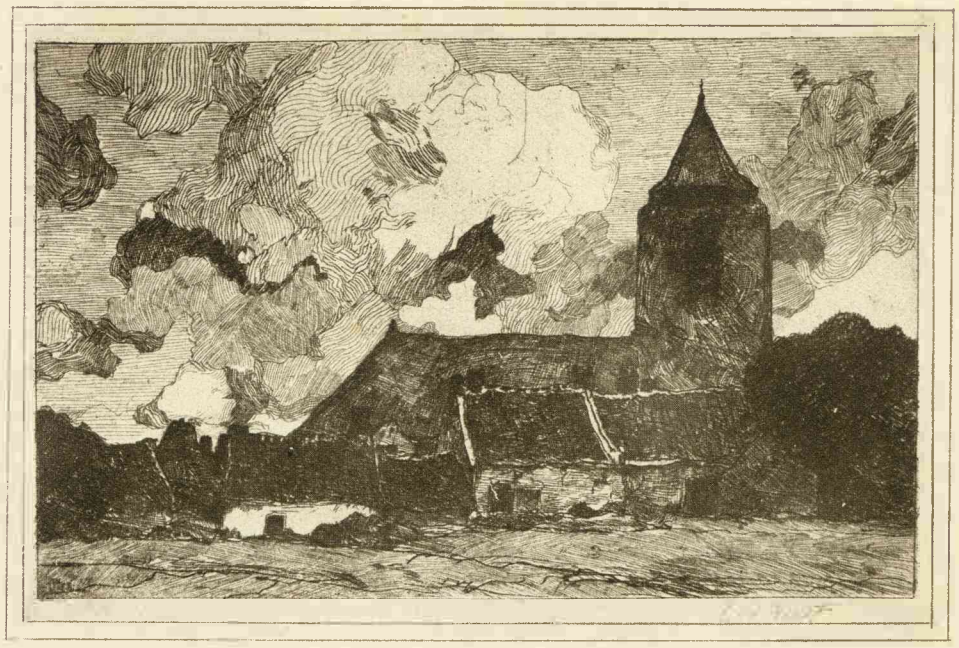
ONZE GRAFISCHE KUNSTENAARS - C. VAN DER WINDT

De Leidsche schilder Chris van der Windt, vooral bekend als kundig en gevoelig aquarellist, heeft ook veel geetst. Van zijn uitgebreid etswerk is een groot gedeelte, zoo niet het grootste, verloren gegaan; Van der Windt is zelden of nooit met zijn eigen werk tevreden, zoodat hij tal van platen, nauwelijks gereed, weer afsleep of in de poreuze potten gebruikte die hem voor het opwekken van electriciteit te pas kwamen — want tusschen het werken door legt hij een huiselijke telefoon- of lichtleiding aan, zoo hij al niet met zijn astronomischen kijker bezig is, de maan fotografeert, of zijn buitenboord-motor laat snorren. Van enkele dier platen zijn afdrukken blijven bestaan, maar ook hiervan hebben er weer gediend om 'n sigaar aan te steken, zooals er beschilderde paneeltjes onder de bijl zijn geraakt als er kachelhout ontbrak.

Ofschoon de directie van den kunsthandel Goupil — die ons het materiaal afstond, waarmee we deze pagina illustreeren en waaronder zich een ets bevindt die in slechts één afdruk bestaat — op een dertigtal der mooiste platen beslag legde en daarvan een oplage in omloop bracht, blijft het etswerk van Van der Windt zeldzaam; van elk dezer platen werden slechts twaalf afdrukken gemaakt. Het mag dus niet zoo algemeen bekend zijn als zijn waterverfteekeningen — het behoorde even begeerd en gezocht te wezen.

Van der Windt mag dikwijls klagen dat hij in zijn werk de stemming niet bereikt die hij gevoelt en uit te drukken zoekt, als teekenaar kent hij geen moeilijkheden; de techniek is hem aangeboren, met het métier is hij door en door vertrouwd.

Men hoort hem dan ook nooit mopperen over slecht licht, weerbarstig papier, onbruikbare verf — hij zoekt de gebreken bij zichzelf.

En het was een lust hem zijn eerste etsen te zien afdrukken met een oude kopieerpers; ja, we meenen zelfs dat er daarvóór nog een stadium was waarin, bij gebrek aan beter, eenige stevige slagen met 'n houten hamer het verband tusschen plaat en papier moesten tot stand brengen.

Merkwaardig genoeg waren die vroege etsen de minste niet, en het schijnt wel of de etstechniek Van der Windt niet meer zoo meesleepte toen hij over uitgezochte papiersoorten en de hulp van de modernste persen, de bekwaamste drukkers kon beschikken.

Voor verzamelaars — van de goede, oude soort: die er een portefeuille voor aanleggen — heeft het een groote aantrekkelijkheid wanneer interessante of waardevolle prenten moeielijk te vinden zijn; het spoort hun ijver aan, scherpt hun speurzin en leidt tot aangename voldoeningen wanneer een verborgen exemplaar zich ten lange leste vinden laat.

Er wordt zooveel, en zooveel van onwaarde, verzameld, dat deze ijver zich wel eens een betere zaak mocht waardig toonen.

Wat zouden de collectionneurs van lucifersdoosjes en tramkaartjes ervan denken, zich voortaan op 't bijeenbrengen van zeldzame prenten toe te leggen? Zouden niet zijzelf en onze grafische kunstenaars erbij gebaat zijn?

Het moet een genot zijn in de portefeuille te bladeren en zich van elk blad de geschiedenis te herinneren: waar 't gevonden werd en na hoeveel moeite ....

In sommige collecties bevinden zich zeer zeker merkwaardige stalen van Van der Windt's etskunst — niemand echter bezit ook maar de helft van 't complete werk.

Ziehier dan een gebied waarop naarstig zoeken rijk beloond kan worden, want eenmaal zal men elkaar deze intieme, met zooveel kennis en smaak geëtste bladen betwisten.

J. P.

